

Jos Saramago: Bovenlicht

Onlangs verschenen bij Uitgeverij J.M. Meulenhoff, in briljante vertaling van Maartje de Kort en met een prachtige omslag, een verloren gewaande vroege roman van Jose Saramago. Och, wat mooi...

Zomaar een ochtend in het midden van de twintigste eeuw. De zon komt op in Lissabon. Een schrijver blik uit het raam, het lijkt een morgen als alle andere: schoenmaker Silvestre die zijn winkel opent, Adriana die op haar hakken naar kantoor vertrekt, Jutina die weer een lange dag vol ruzie met haar agressieve echtgenoot voor de boeg heeft, de maîtresse Lidia, en de nostalgische Spaanse Carmen. De schrijver laat zijn ogen discreet van huis naar huis gaan, van personage naar personage. Hij toont ons grote frustraties, kleine illusies, en heimwee naar betere tijden. Dit alles onder de altijd aanwezige deken van de dictatuur en de muziek van Beethoven. Net als de dichter Pessoa vraagt de auteur zich af: 'Moeten wij alleen getrouwd, onbeduidend en dienstbaar zijn?'

Een appartementengebouw in Lissabon, jaren 50, bewoners van allerlei komaf. Relaties, psychologisch spel, overtuigingen en misverstanden worden door Saramago meesterlijk neergezet. Lezen en dan (voor de mensen onbekend met zijn werk) op naar de volgende romans van deze terechte winnaar van de Nobelprijs!